

Juryrapport finale Write Now! 2009

Dag dames, heren finalisten. Ik wil jullie allemaal feliciteren met de behaalde finaleplaats, een hele prestatie op zich. Jullie lieten 1.334 andere kandidaten achter je en met recht kunnen jullie trots zijn op deze verdienste.

Want een voorronde van Write Now! winnen is niet niets, en als je eenmaal in de finale zit wordt er alles aan gedaan om de spanning zo uitgebreid mogelijk op te bouwen. Je moet zelfs een heel weekend leuk doen met je rivalen, terwijl je almaar nerveuzer wordt.

Daarom zeg ik: blijf rustig en blijf bij jezelf, jij hebt de finale gehaald en daarmee ben je een uitblinker. Stop niet met schrijven door een of andere rottige jury die het allemaal beter lijkt te weten. Stop wel de bruikbare tips in je zak en doe er wat mee een volgende keer.

Overweeg dan bijvoorbeeld je dichterlijke vrijheid ietsje in te perken en wees consequent. Zo valt het een jury op als coniferen in de ene tuin staan, terwijl er in de andere tuin van deze zelfde conifeer takjes geplukt worden. Ook weet iedereen dat dezelfde zonnebril niet op de neus van een kind kan staan en tegelijkertijd op de neus van de hoofdpersoon. In een isoleercel zit je alleen dus kun je geen conversatie hebben met een medegevangene. En als je geen journalistiek stuk schrijft, is het ook niet handig er 'van onze verslaggever' boven te zetten.

Een verhaal heeft een begin en een eind, probeer je hieraan te houden voor wedstrijden als deze, probeer er iets in te stoppen waardoor het meer wordt dan een flard, een samenraapsel van (goede) ideeën en gedachten. Dat bevordert het leesgenot enorm, zul je zien.

Maar verlies hierbij vooral niet je verbeeldingskracht. Alle schrijvers en dichters die hier zitten hebben aan fantasie en over jezelf heen stappen geen gebrek. Kijk, dat ziet een jury dan weer graag, het getuigt van talent als je buiten je wereldje ook kunt observeren en dit mooi kunt vertellen. Bovendien leest niemand graag over de buurman, er zijn genoeg televisieprogramma's die 'de gewone man' tot treurens toe – en diep treurig, dit terzijde – in beeld brengen. Jullie inzendingen zagen er bovendien zeer verzorgd uit, er was in diverse stukken gespeeld met lettertypes en lay out, wat bewonderenswaardig en origineel te noemen is.

Ik ga nu de top van de top noemen en dat zijn de volgende vier finalisten. Over deze vier hebben wij discussie gevoerd, een lange en heftige discussie. Het is kenmerkend voor een jury dat er uitgesproken types in zitten, deze types nemen doorgaans dan ook geen genoegen met wat een ander denkt te vinden. Het ene pleidooi was nog niet afgelopen of het volgende werd al gehouden, voor een andere kandidaat welteverstaan. De jury was dan ook niet unaniem, sterker nog: de jury was zeer verdeeld, maar kwam na lang beraad tot de volgende conclusie.

Ik noem nu vier mensen, de laatste hiervan heeft gewonnen, ik leg uiteraard ook uit waarom.

Veerle Piette uit Riemst (winnaar voorronde Leuven), je hebt een mooie tekst geschreven en je hebt lef. Je durft het aan met ritme te spelen en je verhaal een draai te geven. Daarnaast heeft je verhaal een filosofisch mysterieus tintje wat heel knap is om zo uit te werken. Ditzelfde mysterie echter heeft je parten gespeeld in het uiteindelijk niet de beste te zijn. Je verhaal bleef namelijk op punten te vaag en sommige gebeurtenissen vonden te plotseling plaats, de lezer kon dan geen aanleiding vinden. Je hebt niet gewonnen maar werd door een jurylid wel vergeleken met Spinvis. [APPLAUS]

Amber Helena Reisig uit Heerlen (en won daar ook de voorronde), je hebt een sterk verhaal geschreven met uitgewerkte karakters. Het verhaal heeft een dreiging, de sfeer is intimistisch en het is heel knap om te beginnen met het einde zonder de spanning uit een stuk te halen. Door deze zorgvuldige opbouw echter komt je stuk her en der geforceerd over, en op dit punt heb je het afgelegd

tegen de winnaar. Om nog even in de vergelijkingen te blijven, bij het bespreken van jouw stuk viel de naam Sartre. [APPLAUS]

Dan is er Diederik Smit uit Antwerpen die de finale haalde met een wildcard. Diederik, jouw verhaal getuigt van een groot gevoel voor absurdisme. Dit maakt je erg origineel. Je weet met je spelen met taal elke cliché te vermijden en dat is ontzettend knap. Daarnaast weet je ook nog actueel te zijn en met je absurdisme toch toegankelijk te zijn, veel mensen aan te spreken. Geen van de delen waaruit 'De werken van Wagenburg' bestaat, is standaard maar ze zijn ook niet allemaal even goed. Het is daarom dat de jury na lang wikken en wegen een andere kandidaat tot winnaar kroonde. [MAAR EERST APPLAUS VOOR DIEDERIK]

Dit laatste verhaal namelijk is het enige verhaal waar in je je afvraagt wat er gaat gebeuren. Het is origineel, ontroerend, grappig en het is 'spannend vreemd'. De observaties zijn mooi en zetten de lezer steeds weer op het verkeerde been zonder vervelend te worden. Ook de dialogen zijn in hun eenvoud verrassend sterk. Met weinig woorden weet je veel te zeggen. Je verhaal bevat wel wat losse eindjes, literair gezien mag dit – alleen kunnen te veel onbeantwoorde vragen de lezer gaan storen. Hierdoor vindt de jury je verhaal niet helemaal perfect uitgewerkt – maar je hebt zoveel potentie, je verhaal is dermate ambitieus, dat je de winnaar bent van Write Now! 2009: Maxim Roozen! [APPLAUS APPLAUS APPLAUS]

Iris van Erve (20 juni 2009)